Lexicon: Letter Rho by Photius of Constantinople

ρ.479 *Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ρ.*

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν. Ῥαβάττειν:
ρ.480 ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν. Ῥάγα: ῥῶγα. Ῥαγδαῖον: ἄθρουν καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὀξὺς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος. Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή ... Ῥάδια: ὑπόδημα ποιόν. Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ᾽ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται. Ῥαθαπυγίζειν: τὸ πλατεῖ τωῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν. Ῥαθασσόμενοι: ῥαινόμενοι. Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον. Ῥαικούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Ῥαίοιτο: φθείροιτο. Ῥά: ἀντὶ τοῦ δή· οὕτως Πλάτων. Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ᾽ ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.
ρ.481 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου· Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν· Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος. Ῥάδιον: εὐχερές. Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ῥαιδίως: εὐχερῶς· ταχέως. Ῥάζειν καὶ ῥύζειν: τὸ ὑλακτεῖν· Ἕρμιππος Εὑρώπῃ· Ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν· Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς·

Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ᾽ ἐσκάριζε καπέπαρδε.

Ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνας. Ῥαθυμία: ἀμέλεια. Ῥαΐσας: ὑγιάνας. Ῥαΐσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς

νόσου. Ῥαθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ᾽ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τωῖ θυμωῖ διδόναι.
ρ.482 Ῥακχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ. Ῥακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων. Ῥάκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω λέγουσιν. Ῥακίδαι: δῆμος Ἀκαμαντίδος. Ῥάκτρια: ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα. Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσὶν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἕωθεν· καὶ πίττῃ ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων. Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τωῖ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τωῖ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τωῖ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλός· ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος,
ρ.483 ἐρώμενος αὐτοῦ. Ῥάμφος: ῥύγχος ὄρνιθος. Ῥαντόν: ποικίλον. Ῥαμφάξει: ῥυγχωθήσει. Ῥάξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥὼξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός. Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις. Ῥᾶον: εὐχερές· εὔκολον. Ῥαπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἁπληῖ τηῖ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. Ῥαπίς: ῥάβδος. Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ. Ῥάρον: ἰσχυρόν. Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς. Ῥαστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥαθυμία· ἡδυπάθεια· χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τωῖ λη′ Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος. Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον. Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων. Ῥᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους. Ῥαχάδας: τὰ δενδρώδη χωρία. Ῥάχετον: τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν. Ῥαχθέντος:
ρ.484 ῥαγέντος. Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ωῖ προσαράττει τὸ κῦμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν. Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς. Ῥάχιν: ὀσφῦν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

῾Ράχοι: αἱ μυρικίναι ῥάβδοι. ῾Ράχοισιν ὀρχάδος στέγης: Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης. ῾Ράχους: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσιν. ῾Ραψῳδοί: τὸ δ᾽ ἔμπροσθεν ἀρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου αὐτοῖς ὄντος ἀρνός. ῾Ραψῳδὸς κύων: ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς. ῾Ράψαι: συνθεῖναι. ῾Ραψώδημα: ψεῦσμα. ῾Ραψῳδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία. ῾Ραψῳδοί: οἱ τὰ ῾Ομήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψῳδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

ρ.485 ῾Ράων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων. ῾Ρέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου. ῾Ρεδίων: ἁρμάτων. ῾Ρέζει: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεύει· παρασκευάζει. ῾Ρέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον. ῾Ρεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς. ῾Ρεῖα ζώοντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως. ῾Ρειπαι: ὄρη Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ. ῾Ρειτά: ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ῥειτά· οὕτως Σοφοκλῆς. ῾Ρειτῶν τόπος: ἱερῶν ῥευμάτων. ῾Ρέκος: ζῶμα· ζώνη. ῾Ρελατρεία: ἀναφορά. ῾Ρέμει: πειρᾶ· ὀδυνᾶ· σήπει. ῾Ρέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ᾽ Ἐπιχάρμω τὸ βλάψαι. ῾Ρέπει: κλίνει. ῾Ρερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι· συγκεκρίσθαι. ῾Ρεῦμον: βρέφος νεογνόν. ῾Ρηγίνους: τοὺς δειλούς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμώδει τοὺς ῾Ρηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. ῾Ρηγίνου δειλότερος: ... ῾Ρῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος

ρ.486 οὐλή. ῾Ρηγμῖνι: αἰγιαλωῖ. ῾Ρήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. ῾Ρῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων. ῾Ρήναια: νῆσος πλησίον Δήλου. ῾Ρῆνες: πρόβατα. ῾Ρηξήνορες: ἀνδρεῖοι. ῾Ρηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν. ῾Ρήσεις: λόγοι. ῾Ρῆσις μακρά: διεξοδικὸς λόγος μακρός. ῾Ρῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὅλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· οὕτως Ἀριστοφάνης. ῾Ρησείδιον: λεξείδιον. ῾Ρησικοπεῖν: δημηγορεῖν. ῾Ρήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος. ῾Ρῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης. ῾Ρησίαρχος, ὃς ἐρέσει τὰ θέσφατα: παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς′ τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. ῾Ρησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον. ῾Ρητόν: φανερόν. ῾Ρήτορα:

ρ.487 καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης. Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἡ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ᾽ ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. Ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ᾽ ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ᾽ ἐπιστάτου. Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ᾽ οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει. Ῥῆτρα: συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας. Ῥήτρας: συνθήκας. Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων· καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε
ρ.488 καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ᾽ ἂν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων ὑμῖν ὅτι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ᾽ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος. Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες. Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους. Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί. Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ. Ῥικνόν: καμπύλον. Ῥικνός: ὁ πεφρικὼς, παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν: οὕτως Μένανδρος. Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.
ρ.489 Ῥίνων: ὄνομα κύριον. Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ᾽ εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον

γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς. Ῥίπας: ἀνέμου συστροφή. Ῥιπῆς: ὁρμῆς· φορᾶς· βολῆς. Ῥιπίζεται: παρακαίεται. Ῥίψασπις: δειλός. Ῥινώμενος: μυκτηριζόμενος. Ῥίσκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον. Ῥιψάδ' ἀγείρων ... Ῥοάς: ῥεύματα. Ῥόδια: μύρα. Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος. Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ. Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν ἐν τωῖ ναωῖ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν ... ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν
ρ.490 περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θρᾶσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ. Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ῥοθεῖ: ὁρμεῖ. Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ῥοδωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τωῖ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα. Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· —κατάγου ῥοθιάζων, φησίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ. Ῥόθῳ: ὁρμῇ.
ρ.491 Ῥοιάς: Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος. Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ. Ῥοίβδειν: ὡς ἐπὶ ῥεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς. Ῥοίδια: ῥοάς. Ῥοιζηδόν: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν. Ῥοῖζος: ῥύμη· ἦχος. Ῥοῖζος: παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς· Πολληῖ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε. Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν. Ῥόμβον: κίνησιν· ἢ κύλινδρον. Ῥόμβος: ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες ὡς τύμπανον· οὕτως Εὔπολις. Ῥοδωνιά: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιὰ, ἡ τῶν ἴων. Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους. Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα. Ῥοπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

῾Ροπή: κλίσις. ῾Ρόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει. ῾Ρόπτρον: ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία. ῾Ροῦν: τὸ ἥδυσμα· Σόλων. ῾Ροφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν. ῾Ροώδης: ῥεῦμα ἔχων. ῾Ρυάχετον: θόρυβον. ῾Ρυάχετον: τὸν ῥέοντα ὀχετόν. ῾Ροίβδην: δαψιλῶς. ῾Ρυγχάσαι: τὸ
ρ.492 μυκτηρίσαι. ῾Ρύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι. ῾Ρύδην: ὁρμήν. ῾Ρύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος. ῾Ρύζειν: ὑλακτεῖν. ῾Ρυζῶν: πενθῶν. ῾Ρυθμίζει: διατυποῖ· κανονίζει· εὐθύνει. ῾Ρυθμός: τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίαι. ῾Ρυμβονᾶν: διαρρίπτειν. ῾Ρυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης. ῾Ρύπες: πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος. ῾Ρύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας· οὕτως Ἀριστοφάνης. ῾Ρυπᾶν: μεστὰ ῥύπου εἶναι. ῾Ρύππαπαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα. ῾Ρύπτει: ἀποκλύζει· σμήχει. ῾Ρύπτομαι: σμήχομαι. ῾Ρυσά: ἢ μάρανσις, ἢ γῆρας. ῾Ρυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι. ῾Ρυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. ῾Ρύσια: ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν. ῾Ρυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν. ῾Ρυσίοισιν: ἑλκυσταῖς. ῾Ρυστῆρας: καὶ βρυτῆρας· τὰς ἡνίας.
ρ.493 ῾Ρυτά: εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν. ῾Ρυτά: πήγανα· οὕτως Κρατῖνος. ῾Ρυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστι ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενα. ῾Ρυτήρ: ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπέρ ἐστι σωίζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὅ ἐστιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους. ῾Ρυτῆρα: ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα. ῾Ρυτῆρες: χαλινοί· ἡνίαι· ἱμάντες. ῾Ρυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς. ῾Ρυτίς: ἀσθένεια. ῾Ρυτίσματα: αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος. ῾Ρυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως ῾Ιππώναξ. ῾Ρύψαι: σμῆξαι. ῾Ρωγαλέον: διεσχισμένον. ῾Ρῶμα: ὅρμημα. ῾Ρῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην. ῾Ρωμαλέως: ἰσχυρῶς. ῾Ρώμη: ἰσχύς. ῾Ρώξ: κόκκος. ῾Ρῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ
ρ.494 κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. ῾Ρῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης· τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν. ῾Ρῶπος: μηθενὸς ἄξιον. ῾Ρῶπος καὶ γέλγη: ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. ῾Ρῶσαι: ῥῆξις. ῾Ρῶσθαι: σπουδάζειν. ῾Ρωστήριον: παρορμητήριον. ῾Ρωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ρ στοιχείου.
